

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatele: **L. B.,**
bytem X,

a

- účastníků řízení:
- 1) **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
 - 2) **ANO 2011, IČO: 71443339,**
sídlem Babická 2329/2, 149 00 Praha 11,
 - 3) **Občanská demokratická strana, IČO: 16192656,**
sídlem Truhlářská 1106/9, 110 00 Praha 1,
 - 4) **STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ, IČO: 26673908,**
sídlem Malostranské náměstí 266/5, 118 00 Praha 1,
 - 5) **Česká pirátská strana, IČO: 71339698,**
sídlem Na Moráni 360/3, 128 00 Praha 2,
 - 6) **Svoboda a přímá demokracie (SPD), IČO: 04134940,**
sídlem Rytířská 410/6, 110 00 Praha 1,
 - 7) **Komunistická strana Čech a Moravy, IČO: 00496936,**
sídlem Politických vězňů 1531/9, 110 00 Praha 1,
 - 8) **Spojenci pro kraj,**
jednající volebním zmocněncem D. P.,
 - 9) **LEPŠÍ SEVER,**
jednající volebním zmocněncem M. P.,

o návrhu na neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva Ústeckého kraje konaných ve dnech 2. a 3. října 2020,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Návrhem doručeným soudu dne 16. 10. 2020, v 15:59:59 hodin, tj. v zákonem stanovené desetidenní lhůtě, se navrhovatel podle § 53 odst. 1 a 2 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“) domáhal vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do Zastupitelstva Ústeckého kraje (dále jen „zastupitelstvo“) konaných ve dnech 2. a 3. října 2020.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel konstatoval, že podle vyhlášených výsledků voleb bylo ve volebním okrsku č. 4 v obci Meziboří vydáno 340 úředních obálek, ale odevzdáno jich bylo jen 305, z čehož 302 obsahovaly platné hlasy. Navrhovatel připustil, že nižší počet odevzdaných obálek nemusí automaticky znamenat pochybení okrskové volební komise, ovšem neodevzdání více než 10 % vydaných obálek je jev, jehož příčinu by měla volební komise v průběhu voleb zaznamenat a pro který by existovalo racionální vysvětlení (například protestní kampaň v dané lokalitě). Navrhovatel podotkl, že podle sdělení komisaře delegovaného za účastníka 5) voliči s obálkami neodcházeli, a dodal, že v ostatních okrscích obce Meziboří bylo odevzdáno přesně tolik obálek, kolik jich bylo vydáno, a proto lze vyloučit protestní akci voličů z této obce. Podle navrhovatele po odpečetění volební dokumentace již nelze s jistotou určit, zda došlo k pochybení při vedení seznamu voličů, evidování počtu vydaných obálek, manipulaci s obálkami v průběhu sčítání nebo při vyhotovování zápisu o průběhu a výsledku hlasování, případně k souběhu více z uvedených chyb. Navrhovatel měl za to, že i kdyby bylo v seznamu voličů ve skutečnosti vyznačeno hlasování u 305 voličů, nelze vyloučit, že chyba je právě v seznamu voličů a počet vydaných obálek je naopak evidován správně. Podle navrhovatele je počet chybějících obálek natolik vysoký, že „zatemňuje“ výsledek voleb v tomto okrsku a nezbyvá než prohlásit hlasování v tomto okrsku za neplatné.
3. Navrhovatel připomněl, že ve volebním okrsku č. 1000 v Ústí nad Labem byly sčítány hlasy odevzdané na základě zákona č. 350/2020 Sb., o zvláštních způsobech hlasování ve volbách do zastupitelstev krajů a do Senátu v roce 2020, (dále jen „zákon o zvláštních způsobech hlasování“). Podle navrhovatele došlo k pochybení při vedení evidence oprávněných voličů komisí pro hlasování a samotný zákon o zvláštních způsobech hlasování je protiústavní. S odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3102/08 a rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 23. 11. 2010 ve věci Greens a M. T. proti Spojenému království, stížnosti č. 60041/08 a 60054/08, navrhovatel zdůraznil, že jakékoli omezení volebního práva musí být vykládáno restriktivně a projít testem proporcionality. Namítal, že podle § 2 písm. a) zákona o zvláštních způsobech hlasování je umožněno volit pouze osobám v karanténě nebo izolaci z důvodu onemocnění Covid-19, ačkoli podle navrhovatele neexistuje žádný důvod, proč by nemělo být umožněno hlasovat osobám nakaženým jinými druhy infekčních nemocí, např. žloutenkou, a to alespoň prostřednictvím zvláštní přenosné volební schránky, což by nevyžadovalo žádné další kroky ani jiné vybavení. Navrhovatel připustil existenci nemocí, u nichž by i při použití respirátoru a jednorázového ochranného obleku bylo vyšší riziko než v případě Covid-19, nicméně jejich vymezení by vyžadovalo vypracování znaleckého posudku a tuto úvahu měl učinit již zákonodárce. Podle navrhovatele plošné omezení výkonu volebního práva u všech ostatních nakažlivých nemocí neobstojí.

4. Za další problém označil navrhovatel faktické zbavení volebního práva v případě osob, kterým byla nařízena karanténa v době od čtvrtka 1. 10. 2020 od 20:00 hodin do pátku 2. 10. 2020 do 14:00 hodin. Tyto osoby podle navrhovatele nemohly své volební právo vykonat, aniž k tomu existoval důvod, neboť žádosti o zvláštní přenosnou volební schránku by bylo možno přijímat i během pátku 2. 10. 2020, aby tato skupina voličů mohla své hlasy odevzdat v sobotu 3. 10. 2020. Navrhovatel dodal, že skutečnost, že si tito voliči požádali o zvláštní přenosnou schránku, mohla být následně telefonicky sdělena okrskové volební komisi, u které byli evidováni ve stálém seznamu voličů. Navrhovatel poznamenal, že Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje mu na dotaz, kolika osobám byla nařízena karanténa v době od čtvrtka 1. 10. 2020 od 20:00 hodin do pátku 2. 10. 2020 do 14:00 hodin, odpověděla, že určení přesného počtu osob by si vyžádalo mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Podle navrhovatele tak zjevně nešlo o malý počet osob.
5. Navrhovatel dále poukázal na libovůli komise pro hlasování v otázce, kterým voličům umožní odevzdat hlas. Uvedl, že z několika zdrojů obdržel informaci, že komise nepostupovaly podle § 4 odst. 3 zákona o zvláštních způsobech hlasování, neboť umožnily hlasovat i osobám, které byly ve stejném autě jako osoba v nařízené karanténě nebo izolaci, případně osobám, jež obdržely informaci o možném pozitivním kontaktu prostřednictvím mobilních aplikací nebo byly jen v dobrovolné karanténě. Podle navrhovatele se tato situace měla v neznámé míře týkat i zvláštní přenosné volební schránky. Navrhovatel konstatoval, že tomuto postupu nasvědčují i letáky distribuované voličům společně s hlasovacími lístky. Dodal, že pokud zákon výslovně stanoví, že má být umožněno hlasovat pouze osobám evidovaným v karanténě, a volební orgán neinformoval voliče o opaku, byli voliči dodržující zákon fakticky zbaveni volebního práva (např. z důvodu dobrovolné karantény nebo karantény nařízené v první den voleb před zahájením hlasování), zatímco voliči s nižším respektem k zákonu byli oproti nim zvýhodněni. Navrhovatel podotkl, že nemá možnost tyto informace ověřit, a proto požádal soud, aby oslovil Ministerstvo vnitra k získání metodického pokynu nebo aby porovnal seznam osob v karanténě nebo izolaci ke dni 30. 9. 2020 se seznamem osob, které odevzdaly hlas na volebním stanovišti.
6. Závěrem navrhovatel upozornil na to, že zákon o zvláštních způsobech hlasování neumožňuje kontrolu voleb volebními stranami, neboť komisi pro hlasování zřizuje krajský úřad z řad vojáků v činné službě a jednoho zapisovatele a sčítací komisi zřizuje krajský úřad z osob jmenovaných jeho ředitelem. Navrhovatel citoval usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 23/2014 zabývající se smyslem delegace okrskových volebních komisařů a zdůraznil, že kandidující subjekty nemohly delegovat své zástupce a nemohly nijak kontrolovat, jak byly zapečetěny volební urny, komu bylo umožněno hlasovat a jak bylo s volebními urnami nakládáno až do zahájení sčítání hlasů. Podle navrhovatele proto nelze presumovat správnost výsledků hlasování, tudíž se volební přezkum hroutí a nezbývá než prohlásit hlasování v okrsku č. 1000 v Ústí nad Labem za neplatné.

Vyjádření účastníků řízení k návrhu

7. Účastník 1) ve svém vyjádření uvedl, že je jen na vůli oprávněného voliče, zda svého volebního práva využije, a rozhodnout se může i v samotné volební místnosti po vydání úřední obálky. Neprovede-li volič samotný akt hlasování, je to jeho právo. Podle

účastníka 1) nemá okrsková volební komise oprávnění zkoumat důvod případného nevhazení úřední obálky do urny, kterého si ostatně nikdo nemusel všimnout. Účastník 1) podotkl, že pokud bylo sčítání hlasů v souladu s právními předpisy, zápis byl podepsán všemi členy okrskové volební komise (nebo jejich většinou) a zástupce Českého statistického úřadu pro Ústecký kraj výsledky bez výhrad převzal, není důvod oficiální výsledky voleb zpochybňovat. Dodal, že nemá možnost provést kontrolu sčítání hlasů, protože volební dokumentace je zapečetěna; ke sčítání hlasů a k úkonům s tím spojeným se tedy nemůže relevantně vyjádřit. S poukazem na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 73/04 účastník 1) upozornil na povinnost navrhovatele předložit důkazy k vyvrácení domněnky, že výsledek voleb odpovídá vůli voličů. Účastník 1) si nebyl vědom toho, že by některá z komisí pro hlasování porušila zákon o zvláštních způsobech hlasování; v tomto směru neobdržel ani žádné podněty či stížnosti. K námitkám napadajícím protiústavnost zákona o zvláštních způsobech hlasování účastník 1) poznamenal, že předmětný zákon byl přijat poslanci napříč politickým spektrem, tudíž existovala shoda na způsobu hlasování v těchto volbách. Účastník 1) vysvětlil, že termín čtvrtek 1. 10. 2020 do 20:00 hodin byl v § 15 odst. 2 zákona o zvláštních způsobech hlasování stanoven proto, aby krajský úřad stihl zpracovat seznam voličů s cílem zabránit tomu, aby jeden volič mohl v předmětných volbách hlasovat vícekrát. Účastník 1) připomněl, že informace o osobách v karanténě nebo v izolaci poskytovaly Ministerstvo zdravotnictví a Česká správa sociálního zabezpečení, přičemž rozhodnutí o izolaci nebo karanténě mohla vydat kterákoli hygienická stanice v České republice a neschopenku mohl vystavit kterýkoli lékař. Účastník 1) uzavřel, že všichni voliči, kteří využili zvláštního způsobu hlasování, byli nahlášeni obecním úřadům podle trvalého bydliště s tím, že svého volebního práva využili.

8. Účastník 5) ve svém vyjádření popsal okolnosti přijetí zákona o zvláštních způsobech hlasování a konstatoval, že v legislativním procesu prosazoval zavedení korespondenčního hlasování. Přijatý zákon označil za nouzové řešení a upozornil na některé jeho nedostatky. S námitkami navrhovatele týkajícími se okrsku č. 4 v obci Meziboří se účastník 5) ztotožnil a přisvědčil i argumentaci ohledně znemožnění hlasování některým osobám a nepřesných formulací na volebních letáčích. Za velmi závažný aspekt pokládal účastník 5) nemožnost kontroly ze strany politických stran. Rozhodnutí soudu o jednotlivých nedostacích zákona o zvláštních způsobech hlasování bude podle účastníka 5) klíčovým východiskem pro přípravu právní úpravy nadcházejících voleb.
9. Ostatní účastníci řízení se k návrhu nevyjádřili.

Replika navrhovatele k vyjádření účastníka 1)

10. Navrhovatel v replice ze dne 30. 10. 2020 konstatoval, že umístění hlasovací schránky ve volební místnosti v okrsku č. 4 v obci Meziboří nenásvědčuje názoru účastníka 1), že si okrsková volební komise nemusela všimnout, že voliči nevhazovali lístky do hlasovací schránky. Upozornil na povinnost okrskové volební komise dbát na pořádek ve volební místnosti a podotkl, že okrskové volební komise dávají pozor na vhazování hlasovacích lístků, a proto fakticky není možné, aby více než 10 % voličů nepozorovaně odešlo z volební místnosti bez vhození obálky do hlasovací schránky. Navrhovatel dodal, že účastník 1) nepřišel s žádným vysvětlením pro takový postup voličů pouze v tomto jediném okrsku z celého kraje.

11. Pokud jde o okrsek č. 1000 v Ústí nad Labem, navrhovatel poukázal na obsah metodického pokynu Ministerstva vnitra, podle kterého mají být postupy komise pro hlasování vůči voličům přívětivé (například umožnit předložení potvrzení od lékaře na displeji telefonu, prokázat karanténu prostřednictvím SMS od krajské hygienické stanice nebo SMS či mailu o pozitivním výsledku testu na Covid-19). Podle navrhovatele z tohoto pokynu jasně vyplývá, že komise pro hlasování umožňovaly volit i osobám, které neměly nařízenou karanténu, aniž by tento postup byl komunikován široké veřejnosti nebo umožněn zákonem. Navrhovatel poznamenal, že nemá jak prokázat, že komise pro hlasování umožňovaly hlasovat i nad rámec zákona, a to z důvodu nemožnosti kontroly hlasování účastníky politické soutěže a neochoty volebních orgánů sdílet jakékoli informace. Skutečnost, že účastník 1) není znám obsah zmíněného metodického pokynu, podle navrhovatele jen posiluje tvrzení uvedená v návrhu, tj. že umožnění hlasování bylo na libovůli jednotlivých komisí, které účastník 1) řádně neseznámil s předmětným pokynem, přičemž současně rezignoval na jakoukoli kontrolu.
12. Argument, že neumožnění hlasovat osobám nakaženým jinými druhy nemocí než Covid-19 vycházelo ze shody politických stran, podle navrhovatele nic nemění na neproporcionalitě přijaté zákonné úpravy, když navíc ve stavu legislativní nouze měly politické strany menší prostor pro hledání shody na jednotlivých ustanoveních. Účastníkem 1) uváděný důvod, že voličům s karanténou nařízenou mezi čtvrtčním večerem a páteční čtrnáctou hodinou nebylo umožněno hlasovat, aby mohly být poskytnuty údaje příslušným okrskovým volebním komisím k zaznamenání do výpisu ze stálého seznamu voličů, označil navrhovatel za arbitrární, neboť tyto informace mohly předávat komise pro hlasování telefonicky podle seznamu poskytnutého účastníkem 1), čímž by bylo vyloučeno dvojí hlasování a nebylo zbytečně bráněno ve výkonu volebního práva všem osobám s karanténou nařízenou v době od čtvrtka 1. 10. 2020 od 20:00 hodin do pátku 2. 10. 2020 do 14:00 hodin.

Posouzení věci soudem

13. Soud předesílá, že podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je výše citovaný volební zákon (zákon č. 130/2000 Sb.), podle jehož § 53 odst. 1 se podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany soudu každý občan zapsaný do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva kraje volen, jakož i každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději deset dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev krajů Státní volební komisí.
14. Před vlastním meritorním projednáním podaného návrhu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky, které by mu bránily o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán u věcně a místně příslušného soudu v zákonem stanovené desetidenní lhůtě po vyhlášení výsledků voleb a navrhovatel byl k podání návrhu aktivně

legitimován, neboť je zapsán v seznamu voličů ve volebním okrsku č. 1005 v Ústí nad Labem. Z předmětného seznamu voličů soud současně zjistil, že navrhovatel své volební právo využil.

15. Navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva. V souladu s § 90 odst. 2 větou první s. ř. s. ve spojení s § 53 odst. 1 volebního zákona jsou v řízení o návrhu na neplatnost hlasování účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s § 11 volebního zákona Krajský úřad Ústeckého kraje. V souladu s aktuální judikaturou Ústavního soudu jsou pak dalšími účastníky řízení všechny volební strany, které v předmětných volbách získaly alespoň jeden mandát (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, dostupný na nalus.usoud.cz).
16. Podle § 53 odst. 2 volebního zákona může návrh na neplatnost hlasování podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Z obsahu citovaného ustanovení vyplývá, že objektem ochrany řízení o neplatnosti hlasování je svoboda projevu vůle voliče při hlasování. Existuje totiž celá řada skutečností, které mohou jeho výsledek ovlivnit. Na to je sice zaměřena i celá volební kampaň, ovšem zákon spojuje neplatnost hlasování pouze s protizákonným jednáním nebo opomenutím, k němuž dojde ve volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí během přesně zákonem vymezeného časového úseku končícího uzavřením volebních místností, a to za situace, kdy porušení zákona dosáhne takové intenzity a rozsahu, že je způsobilé ovlivnit výsledek hlasování hrubým způsobem. Výsledkem hlasování je projev vůle voličů, který je vyjádřen konkrétní úpravou hlasovacích lístků a jejich odevzdáním zákonem stanovenými způsoby.
17. Z § 53 odst. 2 volebního zákona vyplývá, že návrh na neplatnost hlasování je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou (1) protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, (2) souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i to, že (3) tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek hlasování jako celek, a to hrubým způsobem. Protizákonnost musí dosahovat takové intenzity, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky hlasování, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku). Tyto jednotlivé předpoklady pro vyslovení neplatnosti voleb či hlasování ve volbách, které formuloval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, musí být splněny kumulativně. To znamená, že pokud kterýkoli z těchto předpokladů nenastal či nebyl prokázán, není možné návrhu vyhovět.
18. Vycházeje z těchto premis se soud nejprve zaměřil na námitku týkající se rozdílu mezi počtem vydaných úředních obálek a počtem odevzdaných platných i neplatných hlasů ve volebním okrsku č. 4 v obci Meziboří. Na tomto místě považuje soud za nutné připomenout, jak se nakládá s úředními obálkami v průběhu hlasování. Z § 29 odst. 1 volebního zákona vyplývá, že volební místnost pro každý volební okrsek musí být mimo jiné vybavena dostatečným množstvím úředních obálek. Podle § 31 odst. 3 věty druhé volebního zákona platí, že po učinění záznamu do výpisu ze stálého seznamu obdrží volič od okrskové volební komise úřední obálku. V § 38 odst. 3 větě první a poslední

volebního zákona je uvedeno, že okrsková volební komise vyjme obálky s hlasovacími lístky z volební schránky, spočítá úřední obálky a porovná jejich počet se záznamy ve výpisech ze stálého seznamu. Podle § 40 odst. 2 písm. c) volebního zákona platí, že v zápise okrskové volební komise o průběhu a výsledku hlasování se uvede počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky.

19. Z citovaných ustanovení volebního zákona podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že předmětem evidence v rámci průběhu hlasování není počet vydaných úředních obálek, jak se mylně domníval navrhovatel, ale výhradně počet voličů, kterým byly úřední obálky vydány s tím, že každému oprávněnému voliči, který se dostaví k volbám je vydána právě jedna obálka. Počet vydaných úředních obálek tedy odpovídá počtu oprávněných voličů, kteří se dostavili k volbám do příslušné volební místnosti. Proto se do zápisu o průběhu a výsledku hlasování uvádí počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, a nikoli počet vydaných úředních obálek. K nesprávnému závěru, že předmětem evidence v rámci průběhu hlasování je mimo jiné i počet vydaných úředních obálek, zřejmě vedla navrhovatele skutečnost, že na webových stránkách www.volby.cz provozovaných Českým statistickým úřadem je v přehledu o volební účasti uveden údaj „Vydané obálky“. Soud konstatuje, že v tomto případě se jedná o určitou zkratku, která označuje podle zákona evidovaný údaj o počtu voličů, kterým byly vydány úřední obálky.
20. Soud si od volebního orgánu vyžádal volební dokumentaci volebního okrsku č. 4 v obci Meziboří. Po rozpečetění volební dokumentace soud zjistil, že ve volební dokumentaci bylo uloženo 305 úředních obálek, které byly odevzdány do volební urny, z nichž 3 obsahovaly neplatné hlasy. Ze seznamu oprávněných voličů bylo dále zjištěno, že voleb se zúčastnilo 304 voličů zapsaných v seznamu voličů pro tento okrsek a jeden volič na základě volebního průkazu. Počet hlasovacích lístků, ze kterých okrsková volební komise zjišťovala volební výsledky, odpovídal počtu odevzdáných úředních obálek s platnými hlasovacími lístky. Podle volební dokumentace tedy počet voličů, kteří se zúčastnili v předmětném volebním okrsku voleb, zcela odpovídal počtu odevzdáných úředních obálek. Nesprávným se tak ukázal toliko údaj o počtu voličů, kterým byly vydány úřední obálky, uvedený v zápisu okrskové volební komise o průběhu a výsledku hlasování.
21. Podstatné pro vyhodnocení důvodnosti návrhu na neplatnost hlasování je posouzení skutečnosti, zda nesprávně uvedený počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, uvedený v zápisu okrskové volební komise mohl mít nějaký vliv na výsledek hlasování (voleb). Z § 43 volebního zákona, ve kterém je upraven způsob stanovení počtu mandátů v zastupitelstvu kraje pro jednotlivé volební strany a určení konkrétních kandidátů, kteří mandát získávají, vyplývá, že údaj o počtu voličů, kterým byly vydány úřední obálky, není vstupním podkladem pro zjištění uvedených skutečností. Jedná se pouze o statistický údaj pro určení míry volební účasti oprávněných voličů.
22. Soud proto uzavírá, že nesprávně uvedený počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky, v zápisu okrskové volební komise okrsku č. 4 v obci Meziboří o průběhu a výsledku hlasování, ať již k němu došlo v důsledku prosté početní chyby, či v důsledku nepozornosti, nemohl mít žádný vliv na výsledek hlasování, resp. na výsledek předmětných voleb.
23. Poté se soud zaměřil na námitky zpochybňující platnost hlasování ve volebním okrsku č. 1000 v Ústí nad Labem. Na tomto místě soud předesílá, že vyhovět návrhu na neplatnost

hlasování lze pouze v případě, kdy se prokáže konkrétní porušení zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Nejedná se přitom jen o potenciální porušení zákona, ke kterým mohlo, ale také nemuselo dojít, nýbrž výhradně o porušení zákona, jež skutečně nastala, a která nadto způsobila hrubé ovlivnění výsledků hlasování. Nic takového ovšem navrhovatel ve vztahu k výsledkům hlasování v okrsku č. 1000 v Ústí nad Labem netvrdil, ani neprokázal.

24. Navrhovatel by si měl uvědomit, že soudní řízení ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by sám soud vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatele tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, č. j. 15 A 72/2011-87, nebo ze dne 11. 11. 2014, č. j. 40 A 21/2014-56, dostupná na www.nssoud.cz). Tomu odpovídá i závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupném na nalus.usoud.cz, podle něhož „... je lid zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“ V nálezu ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, dostupném na nalus.usoud.cz, k tomu Ústavní soud doplnil, že „[v]olební soudnictví je založeno na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti. Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost, nýbrž je třeba ji v řízení řádně prokázat.“
25. Soud současně směrem k navrhovateli připomíná, že žádný volič nemá povinnost své volební právo vykonat, a naopak záleží výhradně na každém jednotlivém oprávněném voliči, zda se k volbám dostaví a svého volebního práva využije, či nikoli. Samotná skutečnost, že některým oprávněným voličům za určitých okolností mohl být znemožněn výkon jejich volebního práva, podle názoru soudu ještě sama o sobě neznamená, že skutečně došlo k porušení zákona, které mělo za následek hrubé ovlivnění výsledků voleb či hlasování. Taková situace by mohla nastat pouze za předpokladu, že tito oprávnění voliči skutečně chtěli své volební právo vykonat. Žádného takového oprávněného voliče však navrhovatel neoznačil a ani soud neobdržel žádný návrh na neplatnost voleb či hlasování, ve kterém by konkrétní oprávněný volič namítal, že mu byla upřena možnost vykonat volební právo z důvodů, které ve svém návrhu naznačil navrhovatel. Lze proto shrnout, že navrhovatel neunesl své důkazní břemeno ve vztahu k prokázání tvrzení o tom, že došlo k hrubému ovlivnění výsledků hlasování v důsledku jím naznačovaných potenciálních (teoreticky možných) omezení některých voličů, která se jeho samotného nijak nedotkla (navrhovatel své volební právo realizoval). Soud dodává, že mu nepřísluší zkoumat potenciální zásah do práv blíže neurčených třetích osob, a z tohoto důvodu se nebude zabývat ani tvrzenou protiústavností zákona o zvláštních způsobech hlasování, pokud jde o osoby trpící jinými nakažlivými nemocemi, ani situací osob, jimž byla nařazena karanténa v době od čtvrtka 1. 10. 2020 od 20:00 hodin do pátku 2. 10. 2020 do 14:00 hodin.

26. K namítané libovůli komise pro hlasování v otázce, kterým voličům umožní odevzdat hlas, soud podotýká, že navrhovatelem popisovaná situace nebyla způsobilá jakkoli ovlivnit výsledky hlasování, neboť z hlediska výsledků hlasování není žádný rozdíl v tom, zda oprávněný volič odevzdal svůj hlas ve středu u komise pro hlasování zřízené podle zákona o zvláštních způsobech hlasování nebo v pátek či v sobotu u příslušné okrskové volební komise. Podstatné je to, že žádnému oprávněnému voliči nebylo umožněno hlasovat vícekrát (to ostatně navrhovatel ani netvrdil) a že komise pro hlasování nebránila nikomu z potenciálních voličů, na něž se vztahoval zákon o zvláštních způsobech hlasování, ve výkonu jeho volebního práva (ani toto navrhovatel netvrdil). Navrhovatel tedy podle názoru soudu ani v tomto případě neprokázal, že by jím naznačená situace vedla k hrubému ovlivnění výsledků hlasování.
27. Pokud jde o složení komise pro hlasování podle zákona o zvláštních způsobech hlasování, do níž volební strany nemohly delegovat své zástupce, soud zdůrazňuje, že komise pro hlasování byly řádně sestaveny plně v souladu s § 5 zákona o zvláštních způsobech hlasování. To znamená, že navrhovatelem tvrzená absence osob delegovaných volebními stranami nepředstavuje porušení zákona, tudíž ani není způsobilá vyvolat neplatnost hlasování. Soud nesouhlasí s názorem navrhovatele, který odvozuje presumpci správnosti výsledků hlasování od možnosti volebních stran kontrolovat volební proces prostřednictvím delegovaných zástupců v jednotlivých volebních komisích. Jakkoli se ve smyslu volební judikatury jedná o významný kontrolní prvek, jeho nevyužití v případě komisí pro hlasování podle zákona o zvláštních způsobech hlasování nemá za následek popření presumpce správnosti výsledků hlasování, která se odvozuje od ústavní zásady, že lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupný na nalus.usoud.cz). Skutečnost, že zákonodárce při sestavování komisí pro hlasování podle zákona o zvláštních způsobech hlasování nepočítá s delegáty volebních stran, vyplývá ze speciálního postavení a účelu těchto komisí, které mají za úkol umožnit hlasování osobám v karanténě nebo v izolaci, a proto jsou složeny jen ze zapisovatele a tří vojáků v činné službě, kteří jsou proškoleni a materiálně zabezpečeni k tomu, aby bezprostředně zajišťovali kontakt s oprávněnými voliči. Důvodem speciálního složení komisí pro hlasování je tedy ochrana veřejného zdraví před onemocněním Covid-19, což je zcela legitimní cíl a racionální důvod, proč v těchto komisích nejsou zastoupeni delegáti volebních stran.
28. Ostatně všechny argumenty navrhovatele týkající se volebního okrsku č. 1000 v Ústí nad Labem představují spíše polemiku s aktuální platnou právní úpravou, což samo o sobě není jakkoli způsobilé ovlivnit výsledky hlasování, natožpak hrubě. Soud se proto předmětnou argumentací blíže nezabýval.
29. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že návrh na neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva Ústeckého kraje konaných ve dnech 2. a 3. října 2020 není důvodný, neboť nebyl opřen o dostatečná tvrzení a důkazy, byť povinnost tvrdit a prokázat rozhodné skutečnosti tížila navrhovatele. Soud proto tento návrh zamítl. V souladu s § 90 odst. 3 s. ř. s. soud o návrhu rozhodl usnesením ve dvacetidenní lhůtě od jeho podání, a to bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z předložené volební dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování.
30. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování výsledkem J. V., komisaře okrskové volební komise č. 4 v obci Meziboří, dokumentem „*ZŘÍZENÍ TELEFONNÍHO*

ČÍSLA pro hlasování do zvláštní přenosné volební schránky“ vydaným Krajským úřadem Ústeckého kraje, výsledkem JUDr. I. W., ředitelky správního odboru Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, ani informačními letáky Ministerstva vnitra, neboť s ohledem na výše uvedené vyhodnotil všechny tyto důkazy navrhované navrhovatelem jako zcela nadbytečné, když skutečnosti, které by z těchto navrhovaných důkazů mohly být zjištěny, by na závěrech soudu nemohly nic změnit.

31. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 4. listopadu 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu